

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Jany Jedličkové, v právní věci žalobce **JV Trading and Consulting s.r.o.**, se sídlem Sportovní 316, Vojkovice, zast. JUDr. Ondřejem Doležalem, advokátem se sídlem Křížová 15, Brno, proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, za účasti: **a) Ing. J. T.** a **b) Z. T.**, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 4.3.2009, č.j. JMK 1852/2009, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je p o v i n e n** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 10.640,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet JUDr. Ondřeje Doležala, advokáta se sídlem Křížová 15, Brno.
- III.** Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Shora uvedeným rozhodnutím žalovaný změnil k odvolání žalobce rozhodnutí Městského úřadu Židlochovice, odboru územního plánování a stavební úřad (dále jen „stavební úřad“) ze dne 26.9.2008, č.j. OÚPSU/2008/SU-DV tak, že změnil znění I. výroku

rozhodnutí a nahradil ustanovení § 112 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., (dále jen „stavební zákon“), ustanovením § 115, a změnil vymezení povolované stavby: „dodatečně povoluje změnu stavby-přístavbu a stavební úpravy garáže na pozemku p.č. 524/10 k.ú. Vojkovice u Židlochovic, provedené v rozporu se stavebním povolením Městského úřadu Židlochovice, stavebního úřadu čj. 2144/99 Such ze dne 30.6.1999 na stavbu - novostavba RD na pozemku p.č. 542/10 k.ú. Vojkovice. Výrok II. byl změněn tak, aby odpovídal skutečnému průběhu řízení a nyní zní: „Stavba garáže byla provedena v rozporu se stavebním povolením čj. 2144/99 Such, ze dne 30.6.1999, garáž byla prodloužena z 6,6m na 11,4m, zadní stěnou garáž lícuje s dvorní fasádou RD stavebníka. Výška hřebene se snížila na 4,2m.“

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je uvedeno, že změna výroku byla odvolacím orgánem provedena, neboť stavební úřad „zavádějícím způsobem“ uvedl, že dodatečně povoluje změnu stavby před dokončením, ačkoli ze spisového materiálu vyplynulo, že dodatečně projednával změnu stavby garáže provedené v rozporu se stavebním povolením. Ke změně ustanovení ve výroku (z § 112 odst. 1 na § 115), žalovaný v odůvodnění uvedl, že „... předmět výroku rozhodnutí stavebního úřadu upřesnil a doplnil ho o ustanovení § 115 stavebního zákona, dle kterého se rozhodnutí ve stavebním řízení vydává.“..., a konstatoval, že provedenou změnou nedošlo k dotčení práv účastníků.

Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí také vyjádřil k jednotlivým odvolacím námitkám (ústní jednání proběhlo, ač nebyla rozhodnuta námitka podjatosti jednající úřední osoby, otázka zamezení stékání dešťových vod nebyla vyřešena, nebyl doložen diagram zastínění, tvarové řešení povolované stavby neodpovídá situačnímu uspořádání staveb v ulici, nebyla vyvozena sankční odpovědnost za provádění stavby v rozporu se stavebním povolením).

V žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného žalobce navrhuje zrušit rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí prvního stupně z následujících důvodů:

Přestože žalovaný v odůvodnění svého předchozího rozhodnutí ze dne 22.2.2007 čj. JMK 9518/2006, konstatoval, že po studiu spisového materiálu zjistil, že územní rozhodnutí pro umístění stavby neobsahovalo podmínky pro umístění stavby garáže a tedy stavební úřad nemohl provádět změnu stavby před dokončením dle § 68 zákona č. 50/1976 Sb., spočívající ve změně stavby půdorysu garáže, neboť stavba garáže nebyla na předmětném pozemku žádným rozhodnutím stavebního úřadu umístěna, nechává to nyní žalovaný bez povšimnutí jakož i skutečnost, že stavba bylo prováděna v rozporu se stavebním povolením (byť to konstatuje ve výroku rozhodnutí).

V protokolu z místního šetření ze dne 20.6.2008 je zaznamenáno, že venkovní část stavby garáže byla upravována, což dokazuje, že stavebníci pokračovali ve stavbě i v průběhu řízení o dodatečném povolení stavby, a žalovaný uvádí ve výroku svého rozhodnutí rovněž, že povolována stavba byla realizována v rozporu se stavebním povolením. Za provádění stavby bez povolení nebyla vyvozena stavebním úřadem žádná sankční odpovědnost, ačkoli na to žalobce opakovaně upozorňoval a žádal stavební úřad o vysvětlení (dne 8.10.2007 a 20.6.2008), nebylo na jeho výtky ze strany stavebního úřadu reagováno.

V rámci projednání věci nařídil stavební úřad ústní jednání spojené s místním šetřením na 3.6.2008, přesunutě posléze na 20.6.2008. Ve věci byla 14.6.2008 podána námitka podjatosti úřední osoby M. D. jednajícího za stavební úřad. Do dne jednání tj. 20.6.2008 nebylo o námitce rozhodnuto a proto zástupce žalobce při tomto jednání výslovně vyjádřil, že nesouhlasí s provedením jednání; toto vyjádření je zaznamenáno v protokolu sepsaného z průběhu jednání. Žalobce se domnívá, že přestože nebylo námitce vyhověno, dokud o ní nebylo rozhodnuto, osoba, jejíž podjatost byla namítána, se účastnit jednání dne 20.6.2008 nemohla, jednání mělo být zrušeno nebo jednání měla vést jiná úřední osoba, jinak je postup

v rozporu se zásadou transparentnosti rozhodování a zásadou rovnosti účastníků ve správním řízení a práva na spravedlivý proces. Skutečnost, že žalovaný ve výše uvedeném postupu stavebního úřadu nespátroval pochybení představuje porušení žalobcova práva na spravedlivý proces.

Žalovaný a stavební úřad se nedostatečně vypořádali s námitkami vznesenými již v průběhu prvostupňového řízení posléze v odvolání. Žalobce namítal, že nebyl doložen v řízení diagram zastínění, nebyla vyřešena otázka zamezení zatékání dešťových vod a spadu sněhu ze stavby na pozemek žalobce, tvarové řešení povolované stavby neodpovídá situačnímu uspořádání staveb v ulici.

Bylo porušeno ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť část stavby přesahuje na pozemek žalobce, ve zdi domu žalobce se nacházejí okna a je obtěžován zplodinami z automobilů.

Narušení pohody bydlení z důvodu ztráty výhledu a s tím souvisící snížení tržní hodnoty nemovitosti žalobce.

Ve svém písemném vyjádření žalovaný uvedl zejména: K námitce podjatosti uvedl, že jednání dne 20.6.2008 se účastnil další pracovník stavebního úřadu a z důvodu procesní ekonomie žalovaný nepřistupoval z tohoto důvodu ke zrušení rozhodnutí stavebního úřadu. Ohledně přesahu stavby na pozemek žalobce žalovaný uvedl, že v řízení nebyla předložena dokumentace z níž by byl přesah patrný. Námitka týkající se obtěžování zplodinami nebyla v řízení vznesena. Námitce, že sankční odpovědnost nebyla vyvozena, žalovaný uvedl, že řízení sankční je řízením samostatným.

Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v rozsahu žalobních důvodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (ust. § 76 odst. 1 písm. b a c) s.ř.s).

Podle ust. § 14 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu „Každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu (dále jen "úřední osoba"), o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit.“

Podle ust. § 14 odst. 2) správního řádu „Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení 8) (dále jen "představený").“

Podle ust. § 14 odst. 3) věty druhé správního řádu, „Do doby, než představený posoudí, zda je úřední osoba vyloučena, a provede potřebné úkony, může tato osoba provádět jen takové úkony, které nesnesou odkladu.“

Soud shledává oprávněnou žalobní námitku týkající se nesprávného postupu stavebního úřadu, jestliže po vznesení (dne 14.6.2008) námitky podjatosti vůči osobě pracovníka stavebního úřadu, který ve věci vedl řízení M. D., předtím než bylo rozhodnuto o námitce podjatosti 25.6.2008 č.j. 10905/2008 OÚPSÚ – SK, se tato osoba účastnila jednání dne 20.6.2008, spojeného s místním šetřením, na kterém byla zaprotokolována námitka

žalobce proti účasti této osoby na jednání z důvodu vznesené námitky podjatosti, a poté především dál vedla řízení a o věci dne 22.9.2008 rozhodovala, jak ostatně vyplývá ze záhlaví prvostupňového rozhodnutí. Skutečnost, že jednání dne 20.6.2008 se účastnil i další pracovník stavebního úřadu (p. S., vedoucí odboru), na základě které žalovaný neshledal postup stavebního úřadu nezákonným, podle názoru krajského soudu nemůže zhojit netransparentní postup stavebního úřadu. Soud považuje za závažné pochybení stavebního úřadu, jestliže nebylo o námitce podané 14.6.2008 rozhodnuto bezodkladně jak to ukládá ust. § 14 odst. 2 věta třetí správního řádu, ale řízení dál vedla osoba, jejíž podjatost byla namítána 20.6.2008 se účastnila jednání a poté vydala dne 22.6.2008 konečné rozhodnutí v prvním stupni, to vše předtím, než bylo o námitce o její podjatosti rozhodnuto.

Uvedeným postupem bylo porušeno ust. § 14 odst. 3, věty druhé, správního řádu, neboť v případě místního šetření dne 20.6.2008 nešlo o úkon, který nesnesl odkladu, když jednání bylo již jednou z důvodu omluvy stavebníků přesouváno na pozdější termín, ale především konečné rozhodnutí ve věci mohlo být vyneseno až po rozhodnutí o námitce podjatosti.

Z tohoto pohledu nutno také hodnotit námitku žalobce, že nebylo stavebním úřadem ani žalovaným nijak reagováno na dotaz žalobce, z jakých důvodů nepřistoupil k žádným sankcím vůči stavebníkům.

Podle ustanovení § 178 odst. 3 písm. d) zákona číslo 183/2006 Sb. se stavebník dopustí přestupku provádí-li změnu stavby v rozporu s o stavebním povolení a podle písm. e) provádí-li stavbu v rozporu se stavebním povolením. Takový postup stavebníka lze podle ustanovení § 179 písm. b) a písm. c) sankcionovat pokutou až do 500.000,- Kč a pokutou do 1 mil. korun. Jistěže ze slova „lze“ vyplývá dispozitivnost postupu stavebního úřadu, nicméně zásada transparentnosti rozhodování správního úřadu, zásada rovnosti účastníků ve správním řízení a především vyloučení rizika libovůle rozhodování správního úřadu vyžaduje, aby na podnět, dotaz nebo námitku účastníka řízení stavební úřad odpověděl v rámci svého rozhodnutí, proč neshledal důvod k sankcionování stavebníka, když v řízení vyšlo najevo že stavebník pokračoval ve stavbě bez stavebního povolení. Konstatováním, že v případě ukládání přestupků jde o samostatné řízení, což žalobce nijak nepochyboval, na tuto námitku žalobce stavební úřad ani žalovaný neodpověděl.

Pokud jde o vytýkané pochybení stavebního úřadu, při kterém byla dodatečně povolena stavba garáže, na kterou nebylo vydáno územní rozhodnutí, jak to ostatně žalovaný konstatoval v rozhodnutí ze dne 14.8.2007, pročez rozhodnutí stavebního úřadu zrušil a v novém řízení stanovil pochybení stavebního úřadu napravit, soud zjistil, že stavební úřad dál postupoval v intencích ustanovení § 129 odst. 2 písm. a) zákona č. 183/2006 Sb., umožňující v případě, že stavební úřad zjistí, že stavebník stavbu započal bez územního rozhodnutí či územního souhlasu, popřípadě v rozporu s ním, a nelze stavbu ve smyslu stavebního zákona dodatečně umístit, protože provedením stavba byla již umístěna.

Podle ustanovení § 129 odst. 2 stavebního zákona, lze takovou stavbu dodatečně povolit v případě, že stavebník prokáže, že stavba není umístěna v rozporu se záměry územního plánování zejména územně plánovací dokumentací, není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje a není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo veřejný zájem chráněným zvláštním právním předpisem, je tedy výhradně na stavebníkovi, aby tyto požadavky prokázal.

Na tento možný postup poukázal žalovaný také svým rozhodnutím ze dne 31.1.2008 č.j. 160875/2007, v kterém rovněž uvedl, že projektová dokumentace nemá náležitosti, které ukládá vyhl. č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, neboť neobsahuje požárně bezpečnostní řešení stavby.

Soud z prvostupňového rozhodnutí zjistil, že splněním požadavků ust. § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. se stavební úřad nezabýval, nadto není zmínka jak byl řešen v rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2008 vytčený nesoulad projektové dokumentace s vyhl. č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb.

Přestože na tyto skutečnosti poukazoval žalobce v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, žalovaný se skutečností, jak byl nahrazen nedostatek územního povolení na stavbu garáže a zda-li bylo prokázáno splnění všech podmínek ust. § 129 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb. stavebníkem, nezabýval.

Namítané porušení ust. § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., neboť část stavby přesahuje na pozemek žalobce, je způsobilé soudního přezkumu, byť nebyla uplatněna v odvolání, neboť se tímto měl zabývat stavební úřad při dodatečném povolení, když správní spis obsahuje fotografie, z kterých je přesah na žalobcův pozemek patrný a podle skutkového zjištění bude potřebné řešit s tím související otázku zamezení zatékání dešťových vod a spadu sněhu ze stavby na pozemek žalobce.

Narušení pohody bydlení z důvodu ztráty výhledu a s tím souvisící snížení tržní hodnoty nemovitosti žalobce, soud neshledal, protože povolovaná sousední garáž není natolik od sousedící garáže odlišná, vysoká a nevzhledná, že by narušovala pohodu bydlení spočívající ve ztrátě výhledu. Soud je však toho názoru, že z přiložených fotografií (č.1 a č.2 horní obrázek) je patrné, že povolovaná garáž výškově dosahuje oken rodinného domu žalobce, a v případě že došlo k prodloužení délky garáže na 11m může být oprávněný požadavek žalobce o předložení diagramu zastínění. Soud nechává na zvážení žalovanému, jak bude dále postupovat, rozhodně je však odůvodnění rozhodnutí žalovaného vztahující se k této námitce nyní nedostatečné, neboť není opřeno o důkazy, dokumenty nebo šetření na místě samém.

Zda-li tvarové řešení povolované stavby odpovídá situačnímu uspořádání staveb v ulici, žalovaný ani stavební úřad svůj závěr, že tomu tak je dokumenty založenými ve spise nedoložili, proto jejich závěr nelze přezkoumat.

Z uvedených důvodů pro nedostatečně zjištěný skutkový stav, který vzal za podklad svého rozhodnutí a podstatné porušení procesních předpisů, (ust. § 14 odst. 3 věta druhá a ust. 89 odst. 2 správního řádu) mající za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé soudu nezbylo než rozhodnutí žalovaného ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) a písm. c) s.ř.s zrušit.

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci tak přísluší právo na náhradu nákladů řízení, které představuje odměna za právní zastoupení advokátem, a to podle sazby vyplývající z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní

tarif), ve znění pozdějších předpisů. Soud přiznal odměnu za tři úkony právní služby – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a repliky ve výši 2.100,- Kč za úkon a tři paušální částky výši 300,- Kč za jeden úkon právní služby. Odměna advokáta tak činí 8.640,- Kč (7.200,- Kč. + 1.440,- Kč DPH). Spolu se zaplaceným soudním poplatkem ve výši 2.000,- Kč činí náklady řízení celkem 10.640,- Kč.

Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu pouze těch nákladů, které ji vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené jí soudem, což se v této věci nestalo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve dvou vyhotoveních. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

V Brně dne 11. 8. 2010

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu